

RURAL PACT

Verklaring over de toekomst van plattlandsgebieden en het plattlandsontwikkelingsbeleid in de Europese Unie

December 2024

Inhoud

Inleiding	1
1. De toekomst van plattlandsgebieden gaat onze hele samenleving aan	2
2. De uitdagingen op het plattland moeten dringend worden aangepakt	3
3. In het toekomstige plattlandsontwikkelingsbeleid moet meer rekening worden gehouden met de behoeften van plattlandsgebieden	4
4. De langetermijnvisie voor het plattland omzetten in een concrete strategie en uitvoering geven aan het model van het plattlandspact	5
5. Lokale capaciteit opbouwen en lokaal ownership bevorderen	6
6. De monitoring van EU-plattlandsuitgaven verbeteren	7

Voor zover mogelijk neemt de groep haar adviezen, aanbevelingen of verslagen aan bij consensus. In geval van een stemming wordt de uitslag van de stemming bepaald bij gewone meerderheid van de leden. Leden die tegen hebben gestemd of zich van stemming hebben onthouden, hebben het recht om een document met een samenvatting van de redenen voor hun standpunt aan de adviezen, aanbevelingen of verslagen te laten hechten.

De meningen die hier zijn weergegeven, vormen uitsluitend die van de Coördinatiegroep plattlandspact en mogen niet als officieel standpunt van de Europese Commissie worden beschouwd.

Inleiding

Het plattlandspact is een initiatief dat is opgenomen in de mededeling over de langetermijnvisie voor de plattlandsgebieden van de EU. Het is bedoeld om samenwerking tussen de verschillende governance-niveaus en met belanghebbenden tot stand te brengen. Het initiatief voor het plattlandspact is een bottom-up- en meerlagig governanceproces waarbij de Europese Commissie als facilitator optreedt.

De Coördinatiegroep plattlandspact (RPCG) is opgericht als speciale groep van de Commissie om het plattlandspact verder te ontwikkelen en het proces ervan te sturen. Als leden¹ van de RPCG erkennen wij de kritieke noodzaak van gerichte interventie en beleidsinnovatie om de talrijke uitdagingen als gevolg van ontvolking, groene, digitale en andere transitieën en economische achteruitgang in plattlandsgebieden aan te pakken. Bij het beheer van EU-fondsen en -beleid moet er rekening mee worden gehouden dat het succes van plattlandsgemeenschappen niet alleen van cruciaal belang is voor plattlandsbewoners, maar ook voor het bredere economische, ecologische en sociale welzijn van de Europese Unie als geheel.

Ons collectieve doel is vitale en veerkrachtige plattlandsgemeenschappen tot stand te brengen die kunnen bijdragen tot duurzame economische, ecologische en sociale transitieën. Daarom hebben wij, leden van de RPCG, deze verklaring — waarmee een antwoord wordt gegeven op de negen vragen in "[De langetermijnvisie voor de plattlandsgebieden van de EU: belangrijkste verwezenlijkingen en volgende stappen](#)" — gezamenlijk uitgewerkt en op 12 december 2024 aangenomen².

Gefinancierd door de Europese Unie

1. De toekomst van plattelandsgebieden gaat onze hele samenleving aan

1.1. Het economisch en sociaal welzijn van de EU is grotendeels afhankelijk van plattelandsgebieden

Plattelandsgemeenschappen spelen een centrale rol in de economie van de EU. Sectoren zoals landbouw en duurzame voedselproductie, bosbouw, visserij en hernieuwbare energie gedijen in deze gebieden en bevorderen voedselzekerheid, hulpbronnenbeheer en energiestrategieën (met name voor groene energie).

Daarnaast zijn plattelandsgebieden aan het veranderen in hubs voor economische activiteiten, waaronder agrotourisme, ecotourisme en digitale bedrijven. Deze gemeenschappen verrijken het maatschappelijk leven in de EU door een unieke levensstijl te bieden die wordt gekenmerkt door meer ruimte en nauwere interpersoonlijke banden binnen lokale gemeenschappen.

Plattelandsgebieden houden bovendien lokale tradities en cultureel erfgoed in stand, bevorderen culturele diversiteit en de integratie van nieuwkomers en migranten, en versterken de veiligheid in grensregio's.

1.2. De plattelandsgebieden van de Europese Unie zijn van cruciaal belang in de strijd tegen klimaatverandering

Plattelandsgebieden spelen een centrale rol bij zowel de mitigatie van klimaatverandering als de aanpassing aan de gevolgen daarvan. Ze bieden ruimte voor duurzame voedselproductie, beheer van landbouwgrond en bossen, hernieuwbare-energieproductie, instandhouding van natuurlijke habitats en levering van ecosysteemdiensten (met name in kwetsbare ecosystemen, zoals berggebieden en eilanden).

Het succes van klimaatstrategieën hangt in belangrijke mate af van de wijze waarop plattelandsgemeenschappen daadwerkelijk in staat worden gesteld duurzame praktijken toe te passen, hun veerkracht te versterken en een bijdrage te leveren aan de wereldwijde strijd tegen klimaatverandering.

1.3. De rijkdommen van het platteland mogen niet worden overgeëxploiteerd en moeten duurzaam worden beheerd

Plattelandsgebieden beschikken over waardevolle natuurlijke, culturele en economische rijkdommen, maar deze mogen — met het oog op de duurzaamheid op de lange termijn — niet worden overgeëxploiteerd of overmatig worden gebruikt. Zo moeten projecten voor hernieuwbare energie, bv. windturbines in berggebieden, op doordachte wijze worden geïntegreerd om ervoor te zorgen dat milieueffecten en belangen van lokale gemeenschappen met elkaar in evenwicht zijn en ook de inwoners van deze gebieden de vruchten van de projecten plukken.

Daarnaast moet toerisme zorgvuldig worden beheerd om rurale landschappen te beschermen en cultureel erfgoed in stand te houden zonder lokale ecosystemen onder druk te zetten. Ook moeten bodem- en watervoorraden op verantwoorde wijze worden beheerd om aantasting te voorkomen en hun levensvatbaarheid voor toekomstige generaties te garanderen.

1.4. EU-beleid moet duurzame plattelandsontwikkeling doelgericht bevorderen

Het EU-beleid moet inclusiviteit en duurzame plattelandsontwikkeling bevorderen, onder meer via investeringen in infrastructuur, duurzame praktijken en nieuwe lokale economische sectoren (zoals een kringlooeconomie, gedistribueerde energieproductie op basis van hernieuwbare-energiegemeenschappen, sociale en gemeenschapsgerichte economie en digitalisering).

Het EU-beleid moet ervoor zorgen dat plattelandsgemeenschappen en hun inwoners, met inbegrip van lokale overheden, maatschappelijke organisaties en particuliere entiteiten (waaronder plattelandsbedrijven), op evenwichtige en duurzame wijze een positieve bijdrage kunnen leveren aan de toekomst van de Unie.

2. De uitdagingen op het platteland moeten dringend worden aangepakt

2.1. Plattelandsgebieden kampen met demografische uitdagingen en economische achteruitgang

Plattelandsgebieden ervaren een cyclus van ontvolking en vergrijzing. De economische achteruitgang, de afname van het dienstenaanbod, de gebrekkige toegang tot diensten (onder meer vanwege de beperkte toegankelijkheid van plattelandsgebieden en het tekort aan betaalbare mobiliteitsopties, onderwijs- en gezondheidsdiensten), en het gebrek aan huisvesting en aan toegang tot land versnellen de plattelandsvlucht, met name onder jongeren.

Het tekort aan arbeidskrachten en het gebrek aan hoogwaardige werkgelegenheid, alsook bedrijfssluitingen (o.a. van lokale winkels) verzwakken plattelandsgemeenschappen verder en vergroten de demografische uitdagingen.

2.2. Plattelandsgemeenschappen moeten innoveren om gelijke tred te houden met de digitale, de groene en de economische transitie

Plattelandsgemeenschappen worden geconfronteerd met specifieke uitdagingen bij hun aanpassing aan de digitale, de groene en de economische transitie. Er is dringend behoefte aan aanzienlijke investeringen in toekomstbestendige infrastructuur en innovaties (waaronder technologische, sociale, bedrijfs- en governance-innovaties) om ervoor te zorgen dat plattelandsgebieden niet bij deze transformaties achterblijven.

2.3. Verschillende soorten gebieden kampen met verschillende soorten uitdagingen en vereisen gerichte reacties

Erkend moet worden dat verschillende soorten plattelandsgebieden (bv. berggebieden, eilanden, afgelegen en ultraperifere gebieden en grensregio's) verschillende kansen bieden en met verschillende soorten uitdagingen kampen, die genuanceerde beleidsreacties en -interventies vereisen, zoals benadrukt in artikel 174 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

Bijvoorbeeld: de afstand tot stedelijke centra en verbindingen tussen stad en platteland zijn belangrijke punten van overweging; berggebieden hebben specifieke behoeften vanwege uitdagingen op het gebied van toegankelijkheid en toegang tot diensten; ultraperifere gebieden worden ook geconfronteerd met aanzienlijke belemmeringen vanwege hun beperkte territoriale omvang, insulaire karakter en isolement, en met kosten als gevolg van de grote afstand tot belangrijke markten; grensregio's zijn vaak bijzonder kwetsbaar voor veiligheidsproblemen, economische achteruitgang en geopolitieke spanningen.

2.4. Capaciteitsknelpunten beperken het vermogen van plattelandsgemeenschappen om op te treden en toegang te krijgen tot financiering

Plattelandsgemeenschappen hebben vaak te maken met aanzienlijke capaciteitsknelpunten, die nog worden verergerd door demografische verschuivingen, met name als gevolg van het vertrek van jongeren en hoogopgeleiden. Bovendien zijn plattelandsgemeenschappen sterk afhankelijk van vrijwilligerswerk en maatschappelijke organisaties, die beide meer steun en erkenning zouden moeten krijgen.

Capaciteitsknelpunten belemmeren het vermogen van plattelandsgemeenschappen om financiering veilig te stellen en effectief te plannen voor de toekomst. Plattelandsgebieden krijgen vaak geen gerichte financiering, en als er wel financiering beschikbaar is, beperken bureaucratische obstakels — zoals al te ingewikkelde procedures — het doeltreffende gebruik ervan. Initiatieven voor vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkeling (CLLD) worden momenteel — ondanks hun voordelen en bewezen staat van dienst — aanzienlijk ondergefinancierd en onderbenut.

3. In het toekomstige plattelandsontwikkelingsbeleid moet meer rekening worden gehouden met de behoeften van plattelandsgebieden

3.1. Opvoeren van steun voor plattelandsgebieden vanuit meerdere beleidsterreinen en financieringsbronnen, waaronder via plattelandstoetsing

Het plattelandsontwikkelingsbeleid moet een holistische en geïntegreerde beleidsaanpak volgen, waarbij het belang van plattelandstoetsing van verschillende beleidsmaatregelen wordt benadrukt. Het concept van plattelandstoetsing, dat inhoudt dat beleid wordt getoetst vanuit een plattelandsperspectief om dit beleid geschikt te maken voor wie in plattelandsgebieden woont en werkt³, moet meer zijn dan een abstract beginsel en worden versterkt door middel van relevante regelgeving, procedures en uitgebreide methodologische richtsnoeren.

De financiering voor plattelandsontwikkelingsbeleid moet ook afkomstig zijn uit een combinatie van Europese, nationale en regionale bronnen. Om ervoor te zorgen dat plattelandsgemeenschappen de middelen krijgen die ze nodig hebben, moeten de verschillende EU-beleidslijnen en -fondsen en andere financieringsstromen worden gecoördineerd. Belanghebbenden op het platteland moeten nauw worden betrokken bij het uitstippelen van relevant beleid.

3.2. Vanuit de gemeenschap geleide, plaatsgebonden benaderingen (zoals Leader/CLLD en slimme dorpen) versterken

Vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkeling (CLLD) moet breder worden ingezet als kernmethode om behoeften in kaart te brengen, lokale plannen en strategieën te ontwikkelen, lokale projecten te plannen en uit te voeren en middelen te verdelen. Bij CLLD wordt een bottom-upbenadering voor regionale en lokale ontwikkeling gehanteerd, waarbij lokale gemeenschappen het voortouw nemen bij het vaststellen en vervullen van hun ontwikkelingsbehoeften. Deze aanpak omvat lokale besluitvorming (bv. in lokale actiegroepen, LAG's), betrokkenheid aan de basis en een meerfondsenaanpak.

Dit maakt het ook mogelijk om doelgerichter in te spelen op gebiedsgebonden behoeften. Leader is al tientallen jaren de belangrijkste CLLD-methode die met succes in plattelandsgebieden wordt gebruikt, terwijl door meerdere fondsen gefinancierde CLLD in zowel platteland- als niet-plattelandsgebieden sterk is gepromoot maar niet op grote schaal is overgenomen in de lidstaten.

Meer recentelijk zijn er andere vanuit de gemeenschap geleide lokale benaderingen opgekomen, in het bijzonder slimme dorpen. Slimme dorpen zijn erop gericht de veerkracht van plattelandsgemeenschappen te versterken door technologische en sociale innovatie op lokaal niveau en op het niveau van de plattelandsgemeenschap te bevorderen volgens de CLLD-beginselen (d.w.z. vanuit de gemeenschap geleide, participatieve, holistische lokale planning en uitvoering van innovatieve slimme initiatieven).

3.3. Zorgen voor een betere koppeling tussen EU-steun en plattelandsbewegingen

Naast de formele CLLD-instrumenten van de EU bestaat er een sterk netwerk van verbindingen binnen het maatschappelijk middenveld op lokaal, regionaal, nationaal en Europees niveau. Het gaat onder meer om een breed scala aan lokale groepen, dorps- en regionale verenigingen, ontwikkelingstrusts, sociale ondernemingen, gemeenschapsraden, lokale partnerschappen enz.

Veel van deze "plattelandsbewegingen" hebben een lange traditie (die vaak meer dan vijftig jaar teruggaat) en hebben een systeem van nationale en Europese plattelandsparlementen ontwikkeld om plattelandsgemeenschappen een stem te geven en de lokale capaciteiten te verbeteren. De financiering van deze netwerken, die voornamelijk afkomstig is van regionale of nationale overheden en bijdragen van leden, moet worden aangevuld met Europese financiering om de kritieke capaciteit ervan in stand te houden.

3.4. Plattelandsgebieden een stem geven en hun belangen beter vertegenwoordigen in de beleidsvorming

Of de EU nu een meerfondsenaanpak volgt of voor één fonds opteert bij toekomstige beleidsmaatregelen en programma's onder gedeeld beheer, het volstaat niet langer om het volledig aan de lidstaten over te laten welk deel van de EU-middelen zij voor plattelandsontwikkeling bestemmen.

Hoewel plattelandsgebieden van cruciaal belang zijn voor duurzame Europese ontwikkeling en centraal staan in het klimaatbeleid, worden de belangen van plattelandsgebieden en -gemeenschappen — m.u.v. de landbouw — relatief slecht vertegenwoordigd in vergelijking met die van andere sectoren en gebieden (bv. stedelijke). Plattelandsgebieden en -gemeenschappen krijgen daardoor onvoldoende aandacht op het gebied van beleid en financiering.

3.5. De lidstaten ertoe verplichten een minimumaandeel van hun middelen toe te wijzen aan plattelandsontwikkeling

In overeenstemming met de beginselen van "plattelandstoetsing" pleit de RPCG voor sterke betrokkenheid en duidelijke eisen van het EU-niveau ten aanzien van de lidstaten. Volgens deze beginselen moet een verplicht percentage van *alle EU-fondsen op grond van het meerjarig financieel kader, in het bijzonder de fondsen van het cohesiebeleid en het GLB* (bv. minstens 30 %), worden toegewezen aan plattelandsgebieden en -gemeenschappen, voor andere plattelandsontwikkelingsdoelen dan landbouw.

3.6. Een hogere minimale toewijzing van middelen in het kader van de CLLD-benadering verplicht stellen

De huidige toewijzing van 5 % via CLLD is niet langer toereikend. Een minimumaandeel van de fondsen voor plattelandsontwikkeling (bv. minstens 10 %) moet in het kader van lokaal geleide en plaatsgebonden CLLD-mechanismen (zoals Leader en slimme dorpen) worden verdeeld, zodat lokale gemeenschappen over de nodige financiële middelen beschikken om hun eigen ontwikkeling te stimuleren.

3.7. Een specifiek programma en fonds voor plattelandsontwikkeling als alternatieve oplossing overwegen

Wij zijn van mening dat er een verplichte minimumtoewijzing van EU-middelen voor plattelandsontwikkeling nodig is, ongeacht het uiteindelijke beleids- en financieringsszenario (zie punt 3.5). Indien dit echter niet haalbaar blijkt, dan moeten er een specifiek programma en Europees Fonds voor plattelandsontwikkeling (ERUDF) worden opgezet die over voldoende middelen beschikken (bv. minstens 30 % van alle EU-fondsen — zie punt 3.5).

Deze aanpak zou plattelandskwesties een prominentere plaats geven in het EU-beleid en zorgen voor meer financiering voor plattelandsgemeenschappen. Bovendien moeten CLLD-initiatieven ook in het kader van het ERUDF meer financiële steun krijgen indien voor deze optie wordt gekozen.

3.8. De lidstaten flexibiliteit bieden bij het vaststellen van prioriteiten en strategieën voor plattelandsontwikkeling

De toewijzing voor plattelandsontwikkeling moet verplicht zijn, maar flexibiliteit is cruciaal om de lidstaten in staat te stellen specifieke doelstellingen te financieren die zijn afgestemd op hun strategieën voor plattelandsontwikkeling, die op hun beurt in overeenstemming zijn met het bredere kader en de prioriteiten van de EU. Het is van essentieel belang dat we beschikken over een op behoeften gebaseerd en resultaatgericht financieringsmodel dat de uiteenlopende behoeften van plattelands- en stedelijke gebieden weerspiegelt.

4. De langetermijnvisie voor het platteland omzetten in een concrete strategie en uitvoering geven aan het model van het plattelandspact

4.1. De langetermijnvisie voor het platteland omzetten in strategieën voor plattelandsontwikkeling op alle niveaus

De langetermijnvisie van de EU voor plattelandsgebieden (LTVPG) moet worden omgezet in concrete strategieën op EU-, nationaal en regionaal niveau. De lidstaten moeten worden verplicht nationale (en regionale) strategieën voor plattelandsontwikkeling te ontwikkelen die zijn afgestemd op de gemeenschappelijke EU-prioriteiten zoals uiteengezet in strategische documenten, bv. de LTVPG, de Europese Green Deal en het digitale decennium.

De strategieën moeten worden ontwikkeld in samenwerking met belanghebbenden op het platteland, ook op lokaal niveau, om ervoor te zorgen dat ze de lokale prioriteiten en behoeften adequaat weerspiegelen.

4.2. Het model van het plattelandspact tot stand brengen aan de hand van sterke interinstitutionele structuren en coördinatie

Op regionaal, nationaal en EU-niveau moeten de inspanningen op het gebied van plattelandsontwikkeling worden gecoördineerd via speciale institutionele kaders die voor zowel horizontale als verticale coördinatie zorgen. De beginselen en mechanismen als bedoeld in de publicatie van het plattelandspact getiteld "[Making the Rural Pact in the Member States](#)" (Uitvoering van het plattelandspact in de lidstaten) moeten worden gevolgd.

Aangewezen nationale en regionale regeringsleden en verplichte interministeriële coördinatiegroepen kunnen zorgen voor samenhangend beleid en bijdragen tot doeltreffende plattelandstoetsing. Dergelijke mechanismen zouden een voorwaarde zijn om toegang te krijgen tot het voor plattelandsontwikkeling bestemde aandeel van de middelen.

Op EU-niveau zou een specifiek directoraat-generaal Plattelandsontwikkeling (DGRURAL) de ambities en inspanningen op het gebied van plattelandsontwikkeling kunnen stroomlijnen en coördineren. Voorts moeten de samenwerking en coördinatie tussen de betrokken directoraten-generaal (DG AGRI, DG REGIO, (mogelijk) een toekomstig DG RURAL en andere relevante DG's) worden versterkt.

4.3. Capaciteit opbouwen bij beheersautoriteiten op het gebied van plattelandsontwikkeling en -toetsing

Plattelandsstoetsing moet op nationaal en EU-niveau worden geïntegreerd, met name in de pre- en postlegislatieve fase. Beheersautoriteiten en andere belangrijke beleidsorganisaties moeten worden opgeleid op het gebied van plattelandsontwikkeling en -toetsing om te zorgen voor een doeltreffende beleidsuitvoering. Technische expertise en capaciteitsopbouw zijn essentieel om deze autoriteiten te ondersteunen bij het beheer van plattelandsstrategieën.

5. Lokale capaciteit opbouwen en lokaal ownership bevorderen

5.1. Lokale capaciteit versterken via specifieke financiering en technische ondersteuning

Plattelandsgemeenschappen, met name kleine gemeenschappen met beperkte middelen, moeten technische ondersteuning krijgen om projectideeën te ontwikkelen en financieringsaanvragen in te dienen. Dit kan worden gefaciliteerd door lokale actiegroepen (LAG's), nationale netwerken voor het platteland en specifieke Europese netwerken (waaronder netwerken van plattelandsgemeenten).

Er moeten voldoende EU-middelen worden toegekend voor netwerkvorming, technische bijstand en voorbereidende acties op EU-niveau, om capaciteit op te bouwen en de uitwisseling van ervaringen op EU-niveau (maar ook met plattelandsgebieden in niet-EU-landen) mogelijk te maken.

5.2. Lokale begunstigden flexibiliteit bieden bij aanvraagprocedures

Aanvraagprocedures moeten flexibeler worden en meer ruimte bieden voor experimenten. Vereenvoudiging van de financiële regels door resultaatgerichte betalingen in te voeren en meer gebruik te maken van vereenvoudigde kostenopties (SCO's, zoals eenheidskosten en vaste bedragen) zou de lasten voor kleinere projecten helpen verminderen. Prestatiegerichte financiering en gestroomlijnde systemen voor financiële verslaglegging zijn van essentieel belang om door de gemeenschap geleide initiatieven te ondersteunen.

5.3. Startfinanciering ter beschikking stellen voor de voorbereiding van projecten en de ontwikkeling van ideeën

Startfinanciering — bv. voor de ontwikkeling van ideeën en de uitwerking en voorbereiding van projecten — en katalysatormiddelen zijn zeer belangrijk in de beginstadia van initiatieven en projecten. Nieuwe benaderingen, zoals projectpitches, kunnen een aanvulling vormen op formele schriftelijke voorstellen, zodat minder ervaren begunstigden betere kansen hebben om toegang te krijgen tot financiering.

5.4. Plattelandsgemeenschappen ondersteunen bij innovatie en internationale uitwisseling

Het is zeer belangrijk innovatie vanaf de ideeënfase te ondersteunen om creatieve oplossingen in plattelandsgemeenschappen te bevorderen. Er moet in het bijzonder op worden gelet dat kleinere actoren in staat worden gesteld deel te nemen aan innovatieprojecten en grensoverschrijdende samenwerking. Kleine plattelandsgemeenschappen moeten technische ondersteuning ontvangen en betere rechtstreekse toegang krijgen tot EU-programma's onder direct beheer, zoals Horizon Europa en Interreg.

6. De monitoring van EU-plattelandsuitgaven verbeteren

6.1. Voortbouwen op bestaande monitoringkaders en -gegevens en rekening houden met kwalitatieve aspecten

Gegevens (bv. die welke via de waarnemingspost voor het platteland worden verzameld en gepresenteerd) moeten zorgen voor betere empirisch onderbouwde beleidsvorming. Bestaande kaders voor gegevensverzameling en -monitoring moeten worden benut, met bijzondere aandacht voor belangrijke sociale en economische indicatoren die waardevolle inzichten verschaffen in het welzijn van plattelandsgemeenschappen.

Naast kwantitatieve gegevens moeten kwalitatieve indicatoren die immateriële voordelen meten, zoals sociaal kapitaal en cohesie binnen de gemeenschap, worden geïntegreerd in het monitoringsysteem. Bovendien moet bij het verzamelen van gegevens rekening worden gehouden met de duurzaamheid op lange termijn (d.w.z. resultaten en effecten na afloop van de ondersteunde projecten).

6.2. Monitoren van EU-uitgaven per sector en soort gebied

EU-fondsen moeten per sector en gebied worden geoormerkt, zodat duidelijker wordt welk aandeel van de fondsen aan plattelandsgebieden wordt toegewezen en ervoor wordt gezorgd dat deze gebieden een billijk aandeel in de middelen krijgen. Wanneer fondsen per gebied worden geoormerkt, moet ook rekening worden gehouden met de specifieke kenmerken van plattelandsgebieden (zie punt 2.3), met name gebieden die bijzondere aandacht behoeven (bv. berggebieden, eilanden, grensregio's en ultraperifere gebieden).

Deze aanpak helpt situaties te voorkomen waarin middelen onevenredig ten goede komen aan plattelandsgebieden met meer draagkracht. De invoering van een dergelijk systeem maakt doeltreffender monitoring van de toewijzing van middelen mogelijk en zorgt ervoor dat de doelstellingen voor plattelandsontwikkeling worden gehaald.

6.3. SMART-indicatoren voor lokale projecten ontwikkelen

Voor lokale projecten moet een gestandaardiseerde reeks SMART-indicatoren (specifiek, meetbaar, haalbaar, relevant en tijdgebonden) worden ontwikkeld. Het verlenen van technische bijstand aan belanghebbenden op het platteland bij het meten van deze indicatoren zou zorgen voor consistentie bij de projectevaluatie. Dit moet echter worden bereikt zonder lokale belanghebbenden/projectbegunstigden onevenredige administratieve lasten op het gebied van gegevensverzameling op te leggen.

- 1 Vertegenwoordigers van Europese niet-gouvernementele organisaties, maatschappelijke organisaties, bedrijfsorganisaties en overheidsorganisaties; academici en onderzoeksorganisaties; gekozen vertegenwoordigers van drie netwerken die de stuurgroep van het Europees Plattelandsparement vormen (Elard, ERCA, Prepare); het Europees Parlement (commissies AGRI en REGI), vertegenwoordigd door EP-leden, het Europees Comité van de Regio's (commissies NAT en Coter), vertegenwoordigd door zijn leden (lokale en regionale overheden), en het Europees Economisch en Sociaal Comité (NAT en ECO), vertegenwoordigd door zijn leden; drie lidstaten (vertegenwoordigers van het voorzitterstrio van de Raad van de Europese Unie) met elk twee vertegenwoordigers, van wie er één belast is met plattelandsontwikkeling en één met territoriale samenhang.
- 2 De RPCG neemt haar adviezen, aanbevelingen en verslagen bij consensus (gewone meerderheid) aan. De huidige verklaring is goedgekeurd door 29 van de 31 RPCG-leden.
- 3 https://rural-vision.europa.eu/action-plan/cross-cutting/rural-proofing_en.

**Sluit u aan bij de gemeenschap en het onlineplatform
voor het plattelandspact**

https://ruralpact.rural-vision.europa.eu/become-member_en

 ruralpact.rural-vision.europa.eu/index_en

 info@rural-pact.eu

Luxemburg: Bureau voor publicaties van de Europese Unie, 2024

© Europese Unie, 2024. CC-BY 4.0

Foto omslag: ©Flickr

Het ondersteuningsbureau voor het plattelandspact is een project dat wordt uitgevoerd door

PRINT ISBN 978-92-68-24284-1 doi:10.2762/0427011 KF-01-25-002-NL-C

PDF ISBN 978-92-68-24283-4 doi:10.2762/1262448 KF-01-25-002-NL-N

Gefinancierd door
de Europese Unie